

Før jordpåkastelsen

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Etter jordpåkastelsen

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

T Christian Richardt 1867 - M.C. E. F. Weyse 1838

Blomsterbuketten

Ville så gjerne gi deg en blomsterbukett, men de her nede visner så lett.
Derfor går jeg til Gud's eget bed og plukker de blomster som evig blir ved.
De alltid friske står, sommer, vinter, høst og vår

Kjærlighet den første heter og Fred finner vi om vi leter.
Den tredje heter Uselvisk og Tålmodighet den står der så frisk
Mildhet den er fin og skjær, og Godhet jo så vakker er.

Rettferdighet er også i bedet, og den åttende heter Glede.
Den hvite liljen Omsorgsfullhet, er den skjønneste blomsten jeg vet.
Håpets palme, den står der så grønn,
og omsorg for dem alle, det har Guds sønn.

Han gir dem veksten. Han gir dem kraften og steller dem fra morgen til aften.
Så - for at denne blomsterbukett til deg skal bli rett,
så festes en sløyfe av fargerike bånd
En siste hilsen, og takk fra alle oss som elsket deg sånn.

Jenny Larsen

★ 7. desember 1951 † 27. november 2021

Lakselobukt kirke
Tirsdag 7. desember 2021

HARTVIGSEN
BEGRAVELSESBYRÅ

Prest: Oddvar Tveito
Organist: Annimari Pelli
Kirketjener: Viktor Pedersen

Åpningssalme

Lei, milde ljøs, igjennom skoddeim,
lei du meg fram!
Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt - eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!
Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mod - å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn
i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska før, men mist ei tid.

T. J. H. Newman 1833 - M. Charles H. Purday 1860

Salme før talen

Jeg er i Herrens hender når dagen gryr i øst.
Hver morgen han meg sender sitt ord med lys og trøst.
Hva dagen meg vil bringe av glede og av savn,
jeg kan på bønnens vinge få kraft i Jesu navn.

Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer.
I smil og gråt jeg kjenner at Herren er meg nær.
Om jeg i dype daler må gå den tunge vei,
fra himlens høye saler hans øye følger meg.

Jeg er i Herrens hender når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner for ham, min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde og setter englevakt,
for natten han vil råde med hellig guddomsakt.

Jeg er i Herrens hender når dødens bud meg når.
Mens lyset stilt nedbrenner, fra ham jeg hilsen får.
Han gir meg stav i hånne, han gir meg trøst i sinn,
og glemt er ve og vånne på vei til himlen inn.

T. Erling Tobiassen 1932 - M. Sigurd Lunde 1947

Salme etter talen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånne,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T. Julie von Hausmann 1862 - M. Friedrich Silcher 1842